

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2872/2017
07.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Весне Субић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог „АА“ ..., чији је пуномоћник Томислав Шуњка, адвокат из ..., против тужене-противтужиле ББ из ..., чији је пуномоћник Марија Војводић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене-противтужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1930/17 од 27.07.2017. године, у седници одржаној 07.02.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене-противтужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1930/17 од 27.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Оновног суда у Новом Саду П 3905/13 од 21.01.2014. године утврђено је да је ништав у целости уговор о продаји бр. ... потписан између тужиоца-противтуженог (даље тужилац), као правног следбеника продавца „ВВ“ ... и тужене-противтужиле (даље тужена), као купца двособног стана на адреси ... бр. ... у приземљу, стан ... пов. 59,67м², изграђен на парц. бр. ... КО ... (став 1. изреке). Обавезана је тужена да тужиоцу преда у посед некретнину - двособан стан у приземљу зграде у ул. ... бр. ... у ..., Насеље „...“ пов. 59,67м², саграђен на парц. бр. ... КО ..., испражњен од лица и ствари (став 2. изреке). Утврђено је потраживање тужиоца према туженој у износу од 3.827.411,76 динара и то 3.336.647,58 динара на име главнице и 491.764,18 динара на име камате, на дан 01.09.2013. године (став 3. изреке). Утврђено је потраживање тужене у односу на тужиоца на име главног дуга у износу од 23.652,40 евра (2.706.437,70 динара), од чега је главница дуга износи 18.875,52 евра (2.159.840,82 динара), а камата 4.776,88 евра (546.596,88 динара), све на дан 01.09.2013. године (став 4. изреке). Извршено је пребијање међусобних потраживања тужиоца и тужене до висине главнице од 2.159.840,82 динара и до висине камате од 491.764,18 динара (став 5. изреке). Одбијен је компензациони приговор тужиоца за износ од 479,20 евра (став 6. изреке). Обавезана је тужена да тужиоцу на име главнице дуга исплати износ од 1.176.806,76 динара, са законском затезном каматом почев од 02.09.2013. године па до коначне исплате (став 7. изреке). Обавезан је тужилац да туженој исплати износ од 479,20 евра на име обрачунате камате на износ главног дуга (став 8. изреке). Одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражено да се

утврди да је уговор о продаји бр. ... раскинут, као и у делу којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати на име главног дуга износ од 2.159.840,82 динара са законском затезном каматом почев од 02.09.2013. године па до коначне исплате, као и у делу који се односи на потраживану законску затезну камату обрачунату на износ главног дуга у висини од 491.764,18 динара (став 9. изреке). Одбијен је противтужбени захтев тужене којим је тражила да се обавезе тужилац да јој исплати на име главнице износ од 18.875,52 евра са домицилном каматом почев од 02.09.2013. године па до коначне исплате и на име камате износ од 4.297,67 евра (став 10. изреке). Одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка (став 11. изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1930/17 од 27.07.2017. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе странака, па је првостепена пресуда потврђена у непресуђеном побијаном делу којим је утврђено потраживање тужиоца на име накнаде за некоришћење непокретности, у делу којим је усвојен компензациони приговор тужиоца и обавезана тужена на исплату разлике међусобних потраживања и у делу одлуке о трошковима парничног поступка. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 2 овог закона, па је утврдио да ревизија није дозвољена.

У конкретном случају, тужба тужиоца ради враћања непокретности и исељења поднета је 30.04.2008. године и у њој је означена вредност предмета спора у износу од 3.760.000,00 динара. Поднеском од 27.12.2013. године преиначена је тужба истицањем другог захтева уз постојећи – за утврђење ништавости уговора и обавезивање тужене на исплату износа од 3.336.647,58 динара, при чему није одређена друга вредност предмета спора. Поднеском од 25.03.2010. године тужена је поднела противтужбу ради враћања примљеног износа дела купопродајне цене у износу од 9.590,40 евра. Тужена је 13.12.2013. године преиначила противтужбу повећањем захтева за исплату на износ од 23.652,40 евра. На рочишту одржаном 21.01.2014. године утврђена је вредност спора по тужби и по противтужби у укупном износу од 6.466.437,70 динара (3.760.000,00 динара по тужби и 2.706.437,70 динара по противтужби). Пресудом Врховног касационог суда Рев 1398/2016 од 15.12.2016. године укинута је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 1216/16 од 13.04.2016. године у делу којим је одбијен тужбени захтев за утврђење и исплату накнаде за некоришћење непокретности и предмет је у наведеном делу враћен истом суду на поновно суђење, док је у преосталом делу ревизија одбијена и наведена другостепена пресуда потврђена. Побижана другостепена пресуда донета је 27.07.2017. године.

Новелираном одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Ревизијом тужене побија се правноснажна пресуда само у делу у ком је одлучено о новчаном потраживању. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде по тужби износи 33.457,68 евра, како је прецизиран тужбени захтев поднеском од 27.12.2015. године, а у складу са налазом вештака од 01.09.2103. године, због чега ревизија тужене није дозвољена, јер је побијани део испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић